

**Curtea Supremă de Justiție**

**DECIZIE**

**24 martie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,  
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Popa Marin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020 și sentinței Judecătorei Bălți sediul Fălești din 02 aprilie 2018, în cauza penală în privința lui

*Bujor Nicolai XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. XXXXX și domiciliat în XXXXX.*

***Termenul de examinare a cauzei:***

*Prima instanța: 24.05.2017 - 02.04.2018;*

*Instanța de apel: 25.04.2018 - 20.10.2020;*

*Instanța de recurs: 29.12.2020 - 24.03.2021.*

**a c o n s t a t a t :**

**1.** Prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Fălești) din 02 aprilie 2018, Bujor Nicolai a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(4) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis și cu privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport pe un termen de 5 ani.

În temeiul art.90<sup>1</sup> alin.(1) Cod penal, s-a suspendat parțial executarea pedepsei aplicate lui Bujor Nicolai, urmând ca acesta să execute prima parte a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani în penitenciar de tip deschis, iar restul pedepsei sub formă de închisoare s-a suspendat, și i s-a stabilit o perioadă de probațiune pe un termen de 2 ani.

S-a admis acțiunea civilă intentată de partea civilă și s-a încasat de la Bujor Nicolai în beneficiul lui Gîrștega Vasile prejudiciul moral în sumă de 150 000 lei.

S-a admis acțiunea civilă intentată de partea civilă și s-a încasat de la Bujor Nicolai în beneficiul lui Gîrștega Olga prejudiciul moral în sumă de 150 000 lei.

Acțiunea civilă intentată de Rîbac Irina, Gîrștega Olga și Gîrștega Vasile către Bujor Nicolai, în latura pretențiilor de încasare a despăgubirilor pentru pierderea întreținătorului, reparare a prejudiciului material și compensare a cheltuielilor de asistență juridică s-a admis în principiu, urmând ca asupra

cuantumului despăgubirilor să hotărască instanță civilă.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, inculpatul Bujor Nicolai la 04 mai 2015, aproximativ la ora 22.35, fără a deține permis de conducere, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, conducând pe timp de noapte motocicletă de marcă „Honda NSR”, în lipsa sistemului de iluminare, care nu funcționa, deplasându-se pe traseul M- 14, km 149, localitatea Mărândeni, raionul Fălești, direcția „Chișinău-Bălți”, avându-l ca pasager în partea din spate a banchetei pe Caimacan Ion, încălcând prevederile pct.42 alin.(2) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, conform căruia „conducătorul de vehicul este obligat în afara localităților să conducă vehiculul cât mai aproape de marginea dreaptă a carosabilului” a ieșit pe banda de sens opus a carosabilului, unde a intrat în coliziune laterală cu automobilul de marcă „XXXXX”, cu numărul de înmatriculare XXXXX, condus de Gîrștega Adrian, care se deplasa regulamentar, în care ca pasageri se aflau Grăchilă Oleg și Gorea Oleg, de la ce microbuzul a ieșit de pe carosabil și s-a inversat, iar Gîrștega Adrian s-a ales cu leziuni corporale sub formă de traumatism cranio-cerebral deschis, hemoragii în țesuturile moi ale capului în regiunea parietală pe centru cu extinderea temporală-occipital pe stînga, fractura oaselor bolții și bazei craniene, contuzie cerebrală în regiunea lobului parietală și occipital pe stînga, care se califică la vătămări corporale grave, în urma cărora a survenit decesul.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, prima instanță a reținut în drept, că faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal.

**3. Inculpatul și avocatul acestuia Popa Marin** au contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia și recalificarea acțiunilor inculpatului din prevederile art.264 alin.(4) Cod penal în prevederile art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea apelului a invocat următoarele argumente:

- motivele invocate de instanța de fond în justificarea condamnării lui Bujor Nicolai nu-și găsesc confirmare, ceea ce denotă faptul că sunt pur declarative și nu pot pune la îndoială temeinicia cerinței părții apărării privind pronunțarea în privința inculpatului Bujor Nicolai a sentinței motivate de recalificare a acțiunilor acestuia din infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal în art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal;

- instanța de fond nu a invocat temeiuri a stării de fapt și de drept, în baza cărora lui Bujor Nicolai îi poate fi imputată comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal. Instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.1 alin.(2) Cod de procedură penală, și a interpretat probele administrate invers circumstanțelor ce exprimă ele în realitate, dându-le o apreciere greșită;

- inculpatul se recunoaște vinovat doar în faptul că a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate fără a poseda permis de conducere. Inculpatul nu se face vinovat de producerea accidentului rutier, deoarece în momentul impactului coliziunea dintre unitățile de transport pe banda lui de deplasare, adică automobilul XXXXX a ieșit pe contrasens și din cauza vitezei excesive nu s-a isprăvit cu

conducerea;

- declarațiile inculpatului sunt confirmate prin declarațiile martorului Caimacan Ion. Aceste declarații demonstrează nevinovăția inculpatului în producerea accidentului rutier, or martorul a redat circumstanțele de fapt care au avut loc, și anume că conducătorul Bujor Nicolai a condus cu o viteză mică, a condus pe banda sa de circulație, iar conducătorul microbuzului XXXXX a ieșit la depășirea unui alt mijloc de transport, făcând manevra de depășire neregulamentară, neasigurându-se, prin adoptarea unei viteze excesive, care nu i-a permis să se oprească în cazul apariției obstacolului în fața sa, iar pentru a evita tamponarea frontală cu motocicleta, a cotit volanul spre stânga ieșind pe acostament, a pierdut controlul volanului, fapt ce a dus la inversarea mijlocului de transport, ca rezultat conducătorul s-a ales cu vătămări corporale grave, soldate cu decesul său. Astfel, se denotă că conducătorul automobilului XXXXX Gîrștega Adrian a încălcat cerințele pct.45 (1) și (2), 47, 51 lit. c) și d) a Regulamentului Circulației Rutiere;

- declarațiile inculpatului vin în coroborare cu declarațiile martorului Taracinschi Anatoli. Așadar, declarațiile acestui martor infirmă învinuirea adusă lui Bujor Nicolai prin faptul că a demonstrat că microbuzul a ieșit la depășire având o viteză excesivă, numai cum a parcurs în fața automobilului condus de martorul Taracinschi Anatoli o distanță de 40-50 metri a cotit volanul brusc spre stânga, ca rezultat a derapat pe acostament și s-a inversat. Tot din declarațiile martorului Taracinschi Anatoli rezultă că acesta dacă a condus cu viteza regulamentară de 60 km/h, după cum dânsul a invocat, apoi din momentul când a fost depășit și din momentul când a observat că microbuzul ce a efectuat manevra de depășire a lui a schimbat brusc direcția spre stânga, dânsul a întreprins măsura de frânare și a reușit să se oprească până la băieții ce erau la pământ pe carosabil adică până la motocicleta de pe carosabil, evitând tamponarea sau traversarea acestora. Astfel, rezultă că accidentul rutier s-a produs datorită acelei manevre de depășire făcută de către conducătorul microbuzului, care a adoptat o viteză excesivă, fapt care nu i-a permis să se oprească în siguranță în cazul apariției obstacolului în fața sa;

- tot din declarațiile martorului Taracinschi Anatoli rezultă că băieții i-a găsit pe carosabil la mijlocul lui, lângă marcajul rutier ce separă fluxul de transport în ambele direcții. Motocicleta la fel a fost depistată la mijlocul carosabilului lângă acel marcaj rutier, care se afla mai aproape de acostamentul drept conform sensului de deplasare a motocicletei și a fost mutată de el anume pe acostamentul dat, datorită faptului că era mai ușor s-o ducă o distanță mai mică;

- declarațiile martorului Taracinschi Anatoli coroborează cu raportul de expertiză auto tehnică nr.1338 din 10.03.2017, concluzia căruia determină că înaintea impactului ambele unități de transport se deplasau în întâmpinare, însă nu au stabilit locul impactului pe carosabil potrivit granițelor părții carosabilului, din motiv că nu au fost prezentate factori trasologici care ar fi putut indica locul tamponării. Totodată, potrivit schemei schiță pusă la baza raportului de expertiză auto tehnică, rezultă că urma de frână a microbuzului cu lungimea de 52,5 metri se începe de la marginea stângă a carosabilului mai aproape de acostament în raport cu direcția de deplasare a sa, fapt ce denotă că în momentul efectuării manevrei de schimbare a direcției de deplasare microbuzul se afla pe banda de deplasare de sens

opus tocmai în momentul când a efectuat manevra de depășire a mijlocului de transport condus de martorul Taracinschi Anatoli și care nu a reușit să treacă definitiv pe banda sa din dreapta datorită faptului că conducătorul ar fi observat motocicletă prea târziu, abia când a apărut în cumul farurilor sale unde vizibilitatea la faza scurtă pe timp de noapte a fost stabilită prin procesele-verbale de efectuare a experimentelor repetate în procedura de urmărire penală, care a fost stabilită de la 61 metri până la 352 metri. Totodată, dacă se ia în considerație și viteza de deplasare a ambilor unități de transport una în raport cu cealaltă, se poate determina că microbuzul a schimbat direcția de deplasare când se afla în deplasare și efectua manevra de depășire pe banda de sens opus, iar motocicletă se afla pe banda sa dreaptă, deoarece în urma tamponării motocicletă a fost aruncată spre stânga, însă necătând la acest fapt, oricum a fost oprită definitiv anume pe mijlocul carosabilului lângă marcajul longitudinal linia îngustă continuă;

- concluzia instanței de fond că motocicletă a ieșit pe contrasens este arbitrară, ori în cazul în care în momentul impactului s-ar fi aflat pe banda de sens opus, aflându-se în mișcare și de la tamponare din inerție urma să se găsească după impact pe acostamentul stâng și nicidecum pe mijlocul carosabilului lângă marcajul 1.1.1. De aici și rezultă că impactul s-a produs pe banda de deplasare a motocicletei, și aceasta o demonstrează urmele de frână ale microbuzului, cât și faptul că potrivit tabelului fotografic de la raportul de expertiză, se arată că partea dreaptă a volanului motocicletei a intrat în coliziune cu partea dreaptă a microbuzului în regiune de mijloc a microbuzului, care are o lungime de aproximativ 4 metri, iar motocicletă o lungime de 1,5 metri;

- dacă imaginar s-ar fixa microbuzul pe carosabil în raport cu direcția urmelor de frână și cu amprenta urmei de coliziune a părții drepte a volanului motocicletei la mijlocul microbuzului, se poate deduce că anume partea din față, cât și cea din spate a microbuzului se afla pe banda de sens opus în momentul impactului, iar partea din față a motocicletei se afla pe banda sa dreaptă, mai aproape de marcajul 1.1.1, iar partea din spate a motocicletei se afla la 1 metru de la linia marcajului 1.1.1 pe banda dreaptă de deplasare;

- declarațiile martorului Gorea Oleg urmează a fi apreciate critic, din motiv că ultimul în momentul și în timpul aflării sale în calitate de pasager se afla în spatele șoferului, unde nu putea să vadă în față ce se petrece, la fel a relatat că se deplasau pe banda dreaptă, ceea ce vine în contradicție cu declarațiile martorilor menționați, la fel vin în contradicție cu schema schiță a locului accidentului rutier, și cu raportul de expertiză auto tehnică, conform cărora potrivit schemei schiță, conducătorul microbuzului a frânat, iar urmele de frână demonstrează acest lucru, viteza de 70-80 km/h nu corespunde adevărului ori potrivit raportului de expertiză auto tehnică, microbuzul se deplasa cu viteza de 98 km/h, dar acea viteză putea fi și mai mare. La fel și declarațiile martorului Grachilă Oleg urmează de apreciat critic, din considerentul că a comunicat date care nu corespund adevărului, și anume că se deplasau cu o viteză de 70-80 km/h. El a observat motocicletă în ultimul moment până la 3 metri. Ei se deplasau pe partea dreaptă, iar motocicletă venea pe banda lor. Șoferul microbuzului nu a frânat, nu a dovedit căci a virat într-o parte să nu-i pălească pe cei cu motocicletă. Faza luminii a microbuzului era scurtă;

- declarațiile martorului Grachilă Oleg la fel vin în contradicție cu schema schiță a locului accidentului rutier, cu procesul-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală, unde vizibilitatea era de 127 metri fază lungă și de 61 metri fază scurtă, iar conform procesului-verbal al experimentului în procedura de urmărire penală, vizibilitatea la faza scurtă a luminii era de 352 metri și nicidecum nu putea ca motocicleta să apară în câmpul de vizibilitate până la 3 metri. Mai mult ca atât, acesta nu vorbește nimic despre acea manevră de depășire făcută de către conducătorul microbuzului prin adoptarea unei viteze excesive în raport cu viteza permisă pe porțiunea dată de drum de 70 km/h, fapt confirmat prin certificatul de la SA "Drumuri Bălți";

- conform procesului-verbal de cercetare la fața locului, schiței accidentului rutier, se denotă că carosabilul are o lățime de 7,20 metri cu două sensuri de deplasare, a câte o bandă în fiecare direcție, care are o lățime de 3,60 metri. Urmele de frână a roții stânga spate a microbuzului se începe de pe a doua parte, marginea stângă a carosabilului de pe banda de sens opus conform direcției de deplasare, iar urma de frânare a roții drepte a microbuzului se începe de la marginea stângă a carosabilului de la acostament, conform aceleiași direcții de deplasare. Urma de frână are o lungime de 52,50 metri, iar microbuzul de la finele urmei de frânare de 52,50 metri se află la o depărtare de 41,60 metri. Astfel, microbuzul se află la o distanță de 94,10 metri de la locul începutului urmei de frână. De aici rezultă că în acele circumstanțe în care s-a produs accidentul, microbuzul ar fi avut o viteză excesivă, care se adevărește și prin raportul de expertiză auto tehnică, prin care s-a stabilit viteza de deplasare de 98 km/h, dar putea fi și mai mare;

- potrivit schemei schiță a locului accidentului rutier, cât și procesului verbal de cercetare la fața locului, a fot-o tabelului, se vede că accidentul s-a produs pe o porțiune de carosabil care este despărțit de marcajul longitudinal linia îngustă continuă. Tocmai pe porțiunea dată de drum microbuzul condus de Gîrștega Adrian a efectuat manevra de depășire prin adoptarea vitezei contrare limitei stabilite de 70 km/h, fapt confirmat și prin declarațiile martorului ocular Taracinschi Anatoli. Iar urmele de frână demonstrează schimbarea direcției de deplasare, prin care a fost încălcat pct.45 alin. (1) lit. a), b), d) și 2) din Regulamentului Circulației Rutiere;

- analizând materialele cauzei accidentului rutier, a tuturor probelor cercetate și acumulate în cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat că Bujor Nicolai nu a avut posibilitatea să evite coliziunea prin frânarea bruscă din momentul apariției în fața sa ca obstacol microbuzul de model XXXXX, deoarece a apărut în câmpul de vizibilitate a șoferului la distanță insuficientă pentru oprire în siguranță, fapt confirmat prin raportul de expertiză auto tehnică nr.1338 din 10 martie 2017, schema accidentului rutier, procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier, declarațiile martorilor oculari ai accidentului rutier, precum și declarațiile lui Bujor Nicolai, totodată s-a ajuns la concluzia că accidentul s-a produs din vina conducătorului microbuzului de model XXXXX Gîrștega Adrian, care a ignorat cerințele pct. pct.3 și 45 (1) și (2), 47, 51 lit. c) și d) a Regulamentului Circulației Rutier, iar legătura de cauzalitate la producerea accidentului rutier se datorează adoptării vitezei excesive cu efectuarea unei manevre de depășire neregulamentară pe o porțiune de carosabil unde acea manevră este strict interzisă prin existența

marcajul longitudinal 1.1.1. Astfel, Bujor Nicolai nu a încălcat regulile de securitate a circulației rutiere care s-ar fi aflat în legătură de cauzalitate cu producerea accidentului rutier;

- Cât privește exploatarea mijlocului de transport cu defecte la sistemul de iluminare, care nu are legătură cu cauza producerii accidentului rutier, aceasta se sancționează contravențional, iar conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat la fel nu se află în legătură de cauzalitate cu producerea accidentului rutier, astfel rezultă că în acțiunile inculpatului nu există latura subiectivă a infracțiunii, or nu au fost prezentate careva probe despre acțiunile neglijente sau încrederii exagerate în sine, deoarece împrejurările demonstrează că Bujor Nicolai se deplasa regulamentar, cu o viteză permisă, se deplasa în limita benzii drepte de circulație, ținând cont de lățimea carosabilului, gabaritele vehiculului și intervalele de siguranță necesare, cât și a celor ce se deplasau din sens opus, și nicidecum nu a putut și nu a trebuit să cunoască din timp că automobilul ce se deplasa din sens opus va încălca pct. pct. 3 și 45 (1) și (2), 47, 51 lit. c) și d) a Regulamentului Circulației Rutiere, și va ieși pe contrasens creându-i o situație de accident;

- în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești nu au fost infirmate declarațiile lui Bujor Nicolai și a martorilor oculari ai accidentului rutier, mai mult ca atât, acuzarea adusă precum că Bujor Nicolae a ieșit pe banda de circulație din sens opus în timpul conducerii mijlocului de transport, este una arbitrară, lipsită de existența căror va probe. Astfel, instanța de fond a lăsat fără apreciere circumstanțele în care s-a produs accidentul, fără a remarca dacă conducătorul automobilului de model XXXXX Gîrștega Adrian, a încălcat sau nu regulamentul circulației rutiere și dacă anume acțiunile acestuia s-ar afla în legătură de cauzalitate cu producerea accidentului rutier. Din aceasta rezultă că instanța de fond a examinat cauza penală unilateral și tendențios, fără a lua în calcul probele administrate, care demonstrează nevinovăția lui Bujor Nicolai, instanța apreciind incorect probele date;

- instanța la fel a pus la baza sentinței declarațiile succesului Gîrștega Vasile și a părții civile Gîrștega Olga, care în realitate nu au fost martori oculari, nu au văzut în ce circumstanțe s-a produs accidentul rutier, și aceste declarații nu pot fi luate în considerație la stabilirea vinovăției lui Bujor Nicolai;

- prima instanță a fost părtinitoare la adoptarea sentinței de condamnare, prin faptul că a interpretat greșit declarațiile martorilor Gorea Oleg și Grăchilă Oleg, or potrivit declarațiilor acestora, ei nu au furnizat nici o informație care ar fi demonstrat că accidentul rutier s-a produs pe banda cu sens opus a lui Bujor Nicolai, or toate probele acumulate demonstrează cu certitudine că accidentul rutier s-a produs din vina conducătorului automobilului, iar declarațiile acestor martori vin în contradicție cu probele enunțate mai sus.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, probele administrate de instanța de fond, materialele cauzei cercetate în instanța de apel, s-a reținut că la examinarea cauzei respective s-a dat eficiență prevederilor art.art.93-101, 26-27

Cod de procedură penală, instanța a cercetat cauza mult aspectual, a dat aprecieri probelor prezentate prin prisma pertinentei, concludenții, coroborării lor, în baza probelor acumulate just a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Bujor Nicolai în baza art.264 alin.(4) Cod penal – *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către o persoană care conduce mijlocul de transport, săvârșită în stare de ebrietate alcoolică avansată, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane.*

Instanța de apel a statuat că, probele cercetate în cadrul ședinței de judecată formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că, nu este vinovat de producerea accidentului rutier, deoarece se deplasa pe banda dreaptă de circulație.

În acest sens este neîntemeiată cerința inculpatului și apărătorului acestuia privind achitarea lui din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

A indicat că, prima instanță întemeiat a dedus, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod de procedură penală, rezultă pe deplin din declarațiile martorilor oculari ai accidentului rutier, care au relatat amănunțit despre circumstanțele comiterii accidentului, și care au confirmat că impactul mijloacelor de transport a avut loc pe banda de deplasare dreaptă a direcției de deplasare a microbuzului condus de partea vătămată Gîrștega Adrian. Declarațiile martorilor audiați combat întru totul argumentele invocate de partea apărării privind faptul că inculpatul se deplasa regulamentar cu motocicletă pe partea dreaptă a carosabilului în direcția sa de deplasare și impactul a avut loc pe banda sa de deplasare.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării, precum că declarațiile martorului Tarasinschi Anatoli combat învinuirea adusă lui Bujor Nicolai, din motiv că prin declarațiile acestui martor se confirmă că microbuzul a ieșit la depășire având o viteză excesivă, iar accidentul rutier s-a produs din cauza manevrei de depășire. Or, declarațiile martorului Tarasinschi Anatoli din contra elucidează circumstanțele relevante în care s-a produs accidentul rutier și confirmă vinovăția inculpatului în producerea accidentului rutier.

În continuare instanța de apel a reliefat că, urmează a fi apreciate ca veridice declarațiile martorului Grăchilă Oleg, care a indicat, că au observat motocicletă în ultimul moment, până la 3 metri înainte de tamponare. Aceste concluzii se fortifică și prin raportul de expertiză judiciară nr. 1338LEJTA nr. 132LEGIT din 10 martie 2017, prin care s-a constatat că în momentul tamponării automobilul „XXXXX” și motocicletă „XXXXX” se deplasau unul în întâmpinarea altele. Iar, unele elemente ale echipamentului electric al motocicletei, după asamblare de fabrică, au fost supuse unor intervenții, care au modificat starea lor. Pe filamentele incandescente ale becului bifilar al farului din față al motocicletei „XXXXX” sunt prezente semne materiale, care atestă faptul că filamentele incandescente ale becului bifilar al farului din față, în timpul impactului în care a fost deteriorat vidul din interiorul colbei de sticlă, ele nu se aflau sub potențial electric.

În sinteza celor constatăte instanța de apel a notat că, prima instanță corect s-a expus și asupra argumentului părții apărării expus în apel, precum că în acțiunile lui Bujor Nicolai nu există faptul infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia

urmează a fi recalificate conform art.264<sup>1</sup> alin.(4) Codul penal, reținând că în situația invocată de partea apărării se constată problema calificării infracțiunii în cazul concurenței dintre o parte și un întreg. Astfel conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat reprezintă doar o parte a faptei comise de inculpat, și anume încălcarea regulilor de circulație rutieră de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, acțiune săvârșită în stare de ebrietate. Astfel, potrivit art.118 alin.(1) Cod penal, în cazul concurenței infracțiunilor dintre o parte și un întreg, calificarea se face în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite. În cazul examinat fapta lui Bujor Nicolai este corect calificată conform art.264 alin.(4) Cod penal.

**5. Avocatul Popa Marin în numele inculpatului,** în temeiul pct.6), 8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia adoptată, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe motiv că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin.(4) Codul penal, după caz recalificarea acțiunilor inculpatului în comiterea infracțiuni prevăzute de art.264<sup>1</sup> alin.(4) Cod penal și încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie), suplimentar a indicat că:

- în acțiunile lui Bujor Nicolai nu există latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii, or nu a fost prezentate careva probe despre acțiunile neglijente s-au încredere exagerată în sine, deoarece împrejurările au denaturat în acea că Bujor Nicolai se deplasa regulamentar, cu o viteză permisă se deplasa în limita benzii drepte de circulație care a fost determinată potrivit art.42 alin.(1) din Regulamentul Circulației Rutiere;

- soluția pronunțată de instanțele inferioare privind condamnarea inculpatului se bazează doar pe interpretarea greșită a probelor apărării fiind apreciate critic și că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelanți, fiind încălcat dreptul la un proces echitabil;

- instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către părți sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora nu și-a motivat soluția adoptată, de asemenea instanța de apel nu a făcut o analiză minuțioasă a chestiunilor de fapt criticate de apelant și astfel nu a soluționat fondul apelului declarat.

**6.** În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11 ) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de partea apărării, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

**7.** Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul recursului declarat în speță, acesta se întemeiază pe prevederile art.427 alin. (1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel atunci când 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii; 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

**7.1** Referitor la temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-au găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.1), 5), 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul avocatului în numele inculpatului motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul penal constată că, temeiul la care se referă autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece din decizia instanței de apel rezultă că probele administrate au fost analizate obiectiv și a fost dat răspuns la toate argumentele apărării expuse în apel.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Bujor Nicolai privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Codul penal să fie întemeiată și legală, concluzii descrise detaliat în deciziei instanței de apel (f.d.143 Vol. III), inclusiv și în pct.4 al prezentei decizii, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

Astfel, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpatului Bujor Nicolai în baza art.264 alin.(4) Codul penal, concluzie care este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și apreciate de instanța de apel.

Nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că, *„instanța de apel la examinarea cauzei nu a cercetat probele prezentate de către părți sub toate aspectele, nu le-a verificat și analizat prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării acestora ”*.

În primul rând, relevant este de menționat, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond. Deci, Colegiul penal nu va examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere sau examinarea unilaterală a probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției de condamnare adoptate în privința lui Bujor Nicolai.

Sub acest aspect, Colegiul penal ține să menționeze că, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.art.27, 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului Bujor Nicolai anume încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, acțiune care a provocat decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate prevăzută de alin. (4) art.264 Cod penal, fapt constatat prin declarațiile martorilor Grăchila Oleg, Gorea Oleg, Taranschi Anatol, Boico Renata.

Mai mult, raportând cele expuse supra la verificarea și aprecierea probelor efectuată de instanța de apel, Colegiul penal specifică, că această instanță corect a ajuns la concluzia despre condamnarea inculpatului și just a apreciat probele administrate în cauză. Prin urmare, opozabil celor enunțate de avocat în recurs, Colegiul penal, subsidiar verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul declarat instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de condamnare a lui Bujor Nicolai.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra alegațiilor apărării, pe care Colegiul le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

**7.2.** Cu referire la eroarea de drept indicată în recurs prin prisma pct.8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii, Colegiul penal subliniază următoarele.

Potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, argumentele recurentului, prin care se invocă că „în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii și anume latura

*obiectivă și subiectivă, deoarece materialele cauzei penale nu conțin probe care să dovedească vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate*, nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent. Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează **latura obiectivă** a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează **latura subiectivă** a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești. Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunilor imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat detaliat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Astfel, Colegiul penal menționează că, judecând apelul comun a avocatului și inculpatului Bujor Nicolae, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct.4 din prezenta decizie, stabilind totodată, că vinovăția inculpatului a fost dovedită pe deplin în baza probelor prezentate la cauza penală, care demonstrează vinovăția inculpatului în afara oricărui dubiu rezonabil, iar careva încălcări de procedură, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, nu au fost depistate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, în speță nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului prezența erorii de drept prevăzută de art.427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

**7.3.** Cu referire la temeiul pentru recurs semnalat de avocatul Popa Marin precum că - *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, specificat la pct.12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs menționează că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Bujor Nicolai în baza art.264 alin.(4) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult decât atât, Colegiul penal consideră necesar de a menționa că, instanțele inferioare s-au expus asupra argumentului părții apărării, că în acțiunile lui Bujor Nicolai nu există faptul infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia urmează a fi recalificate conform art.264<sup>1</sup> alin.(4) Codul penal, reținând că în situația invocată se constată problema calificării infracțiunii în cazul concurenței dintre o parte și un întreg. Astfel conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat reprezintă doar o parte a faptei comise de inculpat, și anume încălcarea regulilor de circulație rutieră de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane, acțiune săvârșită în stare de ebrietate.

Astfel, potrivit art.118 alin. (1) Cod penal, în cazul concurenței infracțiunilor dintre o parte și un întreg, calificarea se face în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite. În cazul examinat fapta lui Bujor Nicolai este corect calificată conform art.264 alin. (4) Cod penal.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct.12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

**7.4.** Generalizând cele expuse mai sus și constatând că, în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatului, de către instanța de recurs nu este identificată vreo eroare gravă de drept, care ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate prin prisma temeiurilor de casare prevăzute de pct.6), 8) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală și prin urmare, recursul declarat este vădit neîntemeiat, respectiv acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil a recursului ordinar.

**8.** În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

**d e c i d e :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Popa Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 20 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui *Bujor Nicolai XXXXX*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivat la 24 martie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Elena Cobzac